

Briselē, 2026. gada 4. jūnijā
(OR. en)

10130/26

ECOFIN 739
UEM 217
SOC 327
EMPL 156
COMPET 686
ENV 629
EDUC 211
ENER 328
JAI 740
GENDER 67
JEUN 108
SAN 404
ECB
EIB

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerālsekretāre, parakstījusi direktore <i>Martine DEPREZ</i>
Saņemšanas datums:	2026. gada 3. jūnijs
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretāre <i>Thérèse BLANCHET</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2026) 214 final
Temats:	ieteikums PADOMES IETEIKUMS par Latvijas ekonomikas, sociālo, nodarbinātības, strukturālo un budžeta politiku

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2026) 214 final.

Pielikumā: COM(2026) 214 final

Briselē, 3.6.2026.
COM(2026) 214 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par Latvijas ekonomikas, sociālo, nodarbinātības, strukturālo un budžeta politiku

{SWD(2026) 214 final}

PADOMES IETEIKUMS

par Latvijas ekonomikas, sociālo, nodarbinātības, strukturālo un budžeta politiku

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1263 (2024. gada 29. aprīlis) par ekonomikas politikas efektīvu koordināciju un budžeta daudzpusēju uzraudzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 3. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Regulā (ES) 2024/1263 ir precizēts, ka ekonomikas pārvaldības sistēmas mērķi ir veicināt stabilas un ilgtspējīgas publiskās finanses, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un noturību, izmantojot reformas un investīcijas, un novērst pārmērīgu valdības budžeta deficītu. Regulā noteikts, ka Padome un Komisija Eiropas pusgada kontekstā veic daudzpusēju uzraudzību saskaņā ar Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) izklāstītajiem mērķiem un prasībām. Eiropas pusgads jo īpaši ietver konkrētām valstīm adresētu ieteikumu formulēšanu un to īstenošanas uzraudzību.
- (2) Komisija 2025. gada 16. jūlijā pieņēma priekšlikumu regulai, ar ko izveido Eiropas Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas, lauksaimniecības un lauku, zivsaimniecības un jūrlietu, labklājības un drošības fondu 2028.–2034. gada laikposmam un groza Regulu (ES) 2023/955 un Regulu (ES, Euratom) 2024/2509 ⁽²⁾. Priekšlikuma mērķis ir palielināt Savienības finansējuma efektivitāti, samazinot finanšu arhitektūras sadrumstalotību, un atbalstīt dalībvalstis to ekonomikas politikas koordinēšanā saskaņā ar LESD 175. pantu.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1263 (2024. gada 29. aprīlis) par ekonomikas politikas efektīvu koordināciju un budžeta daudzpusēju uzraudzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (OV L, 2024/1263, 30.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>).

² Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas, lauksaimniecības un lauku, zivsaimniecības un jūrlietu, labklājības un drošības fondu 2028.–2034. gada laikposmam un groza Regulu (ES) 2023/955 un Regulu (ES, Euratom) 2024/2509 (COM(2025) 565 final). Par ierosināto regulu pašlaik notiek sarunas ar likumdevējiem.

- (3) 2025. gada 25. novembrī Komisija pieņēma atzinumu par Latvijas 2026. gada budžeta plāna projektu. Tajā pašā datumā Komisija uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma 2026. gada brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Latvija nebija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām būs jāizstrādā padziļināts pārskats. Komisija pieņēma arī ieteikumu attiecībā uz Padomes ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku, ieteikumu attiecībā uz Padomes ieteikumu par cilvēkkapitālu Eiropas Savienībā, kā arī priekšlikumu attiecībā uz 2026. gada vienoto nodarbinātības ziņojumu, kurā analizēta nodarbinātības pamatnostādņu un Eiropas sociālo tiesību pīlāra principu īstenošana. Ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku⁽³⁾ Padome pieņēma 2026. gada 21. aprīlī un vienoto nodarbinātības ziņojumu un ieteikumu par cilvēkkapitālu – 2026. gada 9. martā.
- (4) Komisija 2025. gada 29. janvārī publicēja Konkurētspējas kompasu – stratēģisku satvaru, kura mērķis ir nākamajos piecos gados palielināt Savienības globālo konkurētspēju. Tajā ir noteikts, ka trīs pārmaiņu imperatīvi, proti, inovācija, dekarbonizācija un konkurētspēja, kā arī drošība, ir būtiski ilgtspējīgas ekonomikas izaugsmes pīlāri. Eiropas pusgads ir saskaņots ar Konkurētspējas kompasu, nodrošinot, ka dalībvalstu ekonomikas politika atbilst Komisijas stratēģiskajiem mērķiem, izveidojot vienotu pieeju ekonomikas pārvaldībai, kas visā Savienībā veicina ilgtspējīgu izaugsmi, inovāciju un noturību.
- (5) 2026. gadā Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada norise turpinās līdztekus Atveseļošanas un noturības mehānisma (ANM) noslēguma posma īstenošanai⁽⁴⁾. Atveseļošanas un noturības plāniem (ANP) līdztekus kohēzijas politikas finansējumam ir bijusi būtiska nozīme, lai rezultatīvi sasniegtu Eiropas pusgada politikas prioritātes, jo šie plāni bija nepieciešami, lai efektīvi pievērstos visām problēmām, kas konstatētas iepriekšējos ciklos konkrētām valstīm adresētajos attiecīgajos ieteikumos, vai arī būtiskai to daļai, un Eiropas kohēzijas politikas finansētajās programmās bija jāņem vērā konkrētai valstij adresētie ieteikumi. Tuvojoties ANM darbības beigām, joprojām ir būtiski saglabāt saskaņā ar ANM atbalstītās un īstenotās reformas un investīcijas, jo īpaši tās, kas palīdz risināt konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos konstatētās problēmas.
- (6) 2026. gada 3. jūnijā Komisija publicēja 2026. gada ziņojumu par Latviju. Tajā tika izvērtēts, kā Latvija īstenojusi attiecīgos konkrētai valstij adresētos ieteikumus un kā tā īsteno ANP. Pamatojoties uz minēto izvērtējumu, ziņojumā par valsti tika identificētas visneatliekamākās problēmas, ar kurām saskaras Latvija. Tajā bija arī novērtēts Latvijas progress Eiropas sociālo tiesību pīlāra īstenošanā un Savienības pamatmērķu sasniegšanā nodarbinātības, prasmju un nabadzības mazināšanas jomā, kā arī progress Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķu sasniegšanā.
- (7) Padome 2025. gada 21. janvārī pēc Komisijas novērtējuma un ieteikuma pieņēma ieteikumu, ar ko apstiprina Latvijas valsts vidēja termiņa fiskāli strukturālo plānu⁽⁵⁾. Plāns aptver laikposmu 2025.–2028. gadam un atspoguļo fiskālo korekciju četru gadu garumā. Padome ieteica šādus neto izdevumu maksimālos pieauguma tempus: 5,9 % 2025. gadā, 3,6 % 2026. gadā, 3,4 % 2027. gadā un 3,3 % 2028. gadā, un tiem

³ OV C, C/2026/2434, 28.4.2026., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj>.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/241 (2021. gada 12. februāris), ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu (OV L 57, 18.2.2021., 17. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj>).

⁵ Padomes Ieteikums (2025. gada 21. janvāris), ar ko apstiprina Latvijas vidēja termiņa fiskāli strukturālo plānu (OV C, C/2025/652, 10.2.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/652/oj>).

atbilstošie maksimālie kumulatīvie pieauguma tempi, kas aprēķināti attiecībā pret 2023. bāzes gadu, ir 15,5 % 2025. gadā, 19,7 % 2026. gadā, 23,8 % 2027. gadā un 27,9 % 2028. gadā.

- (8) Krievijas agresijas karš pret Ukrainu un tā sekas ir eksistenciāls izaicinājums Eiropas Savienībai. Komisija ir aicinājusi dalībvalstis koordinēti pieprasīt Stabilitātes un izaugsmes pakta valsts izņēmuma klauzulas iedarbināšanu, lai atbalstītu ES centienus panākt strauju un būtisku aizsardzības izdevumu palielinājumu⁽⁶⁾, un Eiropadome 2025. gada 6. marta sanāksmē atzinīgi novērtēja šo priekšlikumu. Pēc Latvijas lūguma Padome 2025. gada 8. jūlijā pēc Komisijas ieteikuma pieņēma ieteikumu, kas ļauj Latvijai novirzīties no ieteiktajiem neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem⁽⁷⁾. 2025.–2028. gada periods, kad darbosies valsts izņēmuma klauzula, Latvijai dod iespēju pārskatīt valdības izdevumu prioritātes vai palielināt valdības ieņēmumus, lai paliekošs aizsardzības izdevumu palielinājums vidējā termiņā neapdraudētu fiskālo stabilitāti.
- (9) Latvija 2026. gada 30. aprīlī iesniedza 2026. gada progresa ziņojumu⁸, kurā iztirzāja neto izdevumu ieteikto maksimālo pieauguma tempu ievērošanu un tādu reformu un investīciju īstenošanu, ar ko reaģē uz galvenajām problēmām, kuras konstatētas Eiropas pusgada konkrētai valstij adresētajos ieteikumos. Gada progresa ziņojums atspoguļo arī Latvijas pienākumu divreiz gadā ziņot par panākto progresu atveseļošanas un noturības plāna īstenošanā saskaņā ar Regulas (ES) 2021/241 27. pantu.
- (10) Reālā IKP pieaugums 2025. gadā bija 2,1 %, un SPCI inflācija bija 3,8 %. Komisijas 2026. gada pavasara prognozē paredzēts, ka reālais IKP 2026. gadā palielināsies par 1,4 % un 2027. gadā par 1,6 %, taču SPCI inflācija 2026. gadā plānota 3,6 % apmērā un 2027. gadā 2,2 % apmērā.
- (11) Saskaņā ar *Eurostat* sniegtajiem datiem⁽⁹⁾ Latvijas vispārējās valdības budžeta deficīts pieauga no 1,8 % no IKP 2024. gadā līdz 2,5 % no IKP 2025. gadā. Deficīta pieaugums 2025. gadā galvenokārt atspoguļo iedzīvotāju ienākuma nodokļa reformas negatīvo fiskālo ietekmi un īpašuma ienākumu samazināšanos, ko ietekmē zemāki dividendu maksājumi no valsts uzņēmumiem un zemāki procentu ieņēmumi. Pamatojoties uz politikas pasākumiem, kas bija zināmi prognozes termiņa datumā, Komisijas 2026. gada pavasara prognozē paredzēts, ka deficīts 2026. gadā būs 3,3 % no IKP un 2027. gadā – 4,3 % no IKP. Palielinājums 2026. gadā galvenokārt atspoguļo lielākas investīcijas (tostarp aizsardzībā), pieaugošās procentu izmaksas un sociālo pārvedumu pastāvīgo pieaugumu – galvenokārt saistībā ar pensiju un pabalstu indeksāciju, kas pārsniedz ekonomikas izaugsmi, un pensiju saņēmēju skaita pieaugumu. Deficīta papildu pieaugums 2027. gadā galvenokārt atspoguļo iedzīvotāju ienākuma nodokļa reformas turpmākās sekas un īpašuma ienākumu samazināšanos, kā

⁶ Komisijas paziņojums “Iespējas rašana palielināt aizsardzības izdevumus Stabilitātes un izaugsmes pakta ietvaros”, Brisele, 19.3.2025., C(2025) 2000 final.

⁷ Padomes Ieteikums (2025. gada 8. jūlijs), ar ko Latvijai ļauj novirzīties no neto izdevumu maksimālajiem pieauguma tempiem, kurus noteikusi Padome saskaņā ar Regulu (ES) 2024/1263 (Valsts izņēmuma klauzulas iedarbināšana) (OV C, C/2025/3970, 20.8.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3970/oj>).

⁸ 2026. gada progresa ziņojumi ir pieejami šādā tīmekļa vietnē: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

⁹ *Eurostat* euro rādītāji, 22.4.2026.

arī strauju aizsardzības izdevumu pieaugumu līdztekus pastāvīgi lielam sociālo pārvedumu pieaugumam.

- (12) Pamatojoties uz Komisijas aplēsēm, fiskālā nostāja⁽¹⁰⁾, kas ietver gan valsts, gan ES finansētos izdevumus, 2025. gadā bija ekspansīva, proti, 1,1 % no IKP. Tiek prognozēts, ka 2026. gadā tā būs ekspansīva, proti, 1,5 % no IKP, un 2027. gadā – kopumā neitrāla.
- (13) Saskaņā ar *Eurostat* sniegtajiem datiem⁽¹¹⁾ Latvijas vispārējās valdības parāds pieauga no 46,2 % no IKP 2024. gada beigās līdz 46,9 % no IKP 2025. gada beigās. Parāda attiecības pieaugums 2025. gadā galvenokārt atspoguļo budžeta deficītu un pozitīvu atlikumu un plūsmu korekciju. Pamatojoties uz prognozes termiņa datumā zināmajiem politikas pasākumiem, Komisijas 2026. gada pavasara prognozē paredzēts, ka parāda attiecība pret IKP līdz 2026. gada beigām palielināsies līdz 48,8 % un līdz 2027. gada beigām – līdz 53,8 %. Palielinājums 2026. un 2027. gadā galvenokārt atspoguļo lielu primāro deficītu un augšupvērsta atlikumu un plūsmu korekcijas, ko ietekmē gaidāmā euroobligāciju dzēšana.
- (14) Saskaņā ar *Eurostat* datiem⁽¹²⁾ kopējie vispārējās valdības aizsardzības izdevumi Latvijā 2025. gadā bija 3,2 % no IKP, kas atbilst pieaugumam par 0,7 procentpunktiem no IKP salīdzinājumā ar 2021. gada atsauces gadu. Saskaņā ar Komisijas 2026. gada pavasara prognozi tie 2026. gadā būs 4,1 % no IKP, kas atbilst pieaugumam par 1,7 procentpunktiem no IKP salīdzinājumā ar 2021. gadu.
- (15) Savienība joprojām saskaras ar energoapgādes traucējumu un paaugstināta cenu svārstīguma risku, ko saasina ģeopolitiskā spriedze, kura ietekmē globālos naftas un gāzes tirgus. 2022.–2023. gada enerģētiskās krīzes laikā gūtā pieredze liecina, ka plaši pasākumi, kas nav mērķorientēti, rada lielas fiskālās izmaksas un ir sociāli un ekonomiski neefektīvi. Kopš 2026. gada februārī sākās karš Tuvajos Austrumos, Latvija ir pieņēmusi fiskālās politikas pasākumus, lai mazinātu augsto enerģijas cenu ietekmi uz mājražotājiem un uzņēmumiem⁽¹³⁾. Tie ietver dīzeļdegvielas akcīzes nodokļa samazinājumu, kas nav mērķorientēts, un mērķorientētu akcīzes nodokļa samazinājumu lauksaimniecības dīzeļdegvielai, abus piemērojot no 2026. gada 1. aprīļa līdz 30. jūnijam. Saskaņā ar Komisijas 2026. gada pavasara prognozi šo pasākumu fiskālās izmaksas 2026. gadā būs mazākas par 0,1 % no IKP. Komisija lēš, ka šiem pasākumiem, ja tie paliktu spēkā līdz 2026. gada beigām, fiskālās izmaksas 2026. gadā sasniegs 0,1 % no IKP.
- (16) Pamatojoties uz Komisijas aprēķiniem, neto izdevumi Latvijā 2025. gadā pieauga par 5,0 % un 2024. un 2025. gada kumulatīvais pieaugums bija 10,2 %. Neto izdevumu pieaugums 2025. gadā ir mazāks par ieteikto maksimālo pieauguma tempu. Aplūkojot 2024. un 2025. gadu kopā, tiek prognozēts, ka neto izdevumu kumulatīvais pieauguma temps arī būs mazāks par ieteikto maksimālo pieauguma tempu.

¹⁰ Fiskālā nostāja tiek definēta kā vispārējās valdības pamata budžeta stāvokļa izmaiņas pret iepriekšējo gadu. Tās mērķis ir novērtēt ekonomikas stimulu, ko rada fiskālā politika – gan tā, kas attiecas uz valsts finansējumu, gan tā, kas attiecas uz finansējumu no ES budžeta. Fiskālā nostāja tiek mērīta kā starpība starp i) vidēja termiņa potenciālo izaugsmi un ii) primāro izdevumu izmaiņām, atskaitot diskrecionāros ieņēmumu pasākumus un ietverot izdevumus, ko finansē ar neatmaksājamu atbalstu (dotācijām) no Atvērto fondu mehānisma un citiem Savienības fondiem.

¹¹ *Eurostat* euro rādītāji, 22.4.2026.

¹² *Eurostat*, valdības izdevumi pēc valdības funkciju klasifikācijas (*COFOG*).

¹³ Tas atspoguļo situāciju Komisijas 2026. gada pavasara prognozes termiņa datumā (2026. gada 4. maijs).

- (17) Pamatojoties uz Komisijas aprēķiniem, tiek prognozēts, ka neto izdevumi Latvijā 2026. gadā pieaugs par 6,7 % un 2024., 2025. un 2026. gada kumulatīvais pieaugums būs 17,5 %. Neto izdevumu prognozētais pieaugums 2026. gadā ir lielāks par ieteikto maksimālo pieauguma tempu un atbilst novirzei 1,2 % apmērā no IKP gada griezumā. Aplūkojot 2024., 2025. un 2026. gadu kopā, prognozētais neto izdevumu kumulatīvais pieauguma temps būs mazāks par ieteikto maksimālo pieauguma tempu ⁽¹⁴⁾.
- (18) 2026. gada 3. jūnijā Komisija nāca klajā ar ziņojumu saskaņā ar LESD 126. panta 3. punktu ⁽¹⁵⁾. Minētajā ziņojumā bija novērtēta Latvijas situācija attiecībā uz deficīta kritēriju, tā kā tās plānotais vispārējās valdības budžeta deficīts 2026. gadā pārsniedz atsaucē vērtību, kas ir 3 % no IKP. Ziņojumā secināts, ka, ņemot vērā visus attiecīgos būtiskos faktoros, Latvija ir izpildījusi deficīta kritēriju. Ņemot vērā šo novērtējumu un Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu, kas paredzēts saskaņā ar LESD 126. panta 4. punktu, Komisija nav ierosinājusi sākt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru.
- (19) Publiskās finanses ir pakļautas spiedienam segt strukturālo izdevumu vajadzības. Pašreizējais gada budžets un vidēja termiņa budžeta struktūra ietver saistības palielināt no parāda finansētos aizsardzības izdevumus, bet nenodrošina pietiekamu finansējumu veselības aprūpei un sociālajai aizsardzībai. Zemie publiskie izdevumi par veselības aprūpi turpina negatīvi ietekmēt tās pieejamību, turklāt tiek prognozēts, ka pensiju adekvātums vidējā termiņā un ilgtermiņā saglabāsies ļoti zems. Lai nodrošinātu pienācīgu finansējumu galvenajām prioritātēm, vienlaikus saglabājot fiskālo ilgtspēju, ir vajadzīga visaptveroša pieeja, kas ietver papildu nodokļu ieņēmumu gūšanu, ēnu ekonomikas samazināšanu un izdevumu efektivitātes palielināšanu.
- (20) Turklāt Latvija kā dalībvalsts pie ES austrumu ārējās robežas izjūt izdevumu spiedienu, kas saistīts ar aizsardzību un noturību pret hibrīddraudiem, piemēram, IT traucējumiem kritiskajā infrastruktūrā un dronu ielidojumiem, un īpašām problēmām, kas ietekmē ekonomiskās un sociālās attīstības dinamiku. Krievijas agresijas karš pret Ukrainu ne tikai saasina dažas no esošajām strukturālajām problēmām, bet arī palielina spiedienu uz drošību, traucē pārrobežu saimniecisko darbību un samazina investīciju pievilcību. Lai gan Latvija jau ir ievērojami palielinājusi aizsardzības izdevumus, drošības problēmu risināšanai ir vajadzīgas turpmākas investīcijas civilajā aizsardzībā un sagatavotībā, kā arī militārajā mobilitātē. Šādas investīcijas varētu radīt divkāršu ieguvumu, proti, tās varētu risināt drošības problēmas un sniegt iespējas reģionu ekonomikai.
- (21) Latvijas nodokļu ieņēmumi 2024. gadā bija 34,9 % no IKP un saglabājās zem ES vidējā rādītāja 39,4 %. Latvija joprojām lielā mērā paļaujas uz patēriņa un darbaspēka nodokļiem kā tās galvenajiem ieņēmumu avotiem. Kapitāla nodokļi (tostarp uzņēmumu ienākuma nodoklis) un īpašuma nodokļi veido mazāku nodokļu struktūras daļu nekā citās ES dalībvalstīs. 2025. un 2026. gadā Latvija ir nedaudz palielinājusi kapitāla nodokļus un dažādus patēriņa nodokļus, kas mazāk kaitē izaugsmei un kalpo politikas mērķiem (tostarp akcīzes nodokli degvielai, tabakai, alkoholam un bezalkoholiskajiem dzērieniem; uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli un

¹⁴ Tā kā Latvija izmanto elastības iespēju saskaņā ar valsts izņēmuma klauzulu, atbilstības novērtējums ir vērsts uz pēdējo minēto salīdzinājumu.

¹⁵ Komisijas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 126. panta 3. punktu sagatavotais ziņojums (3.6.2026., COM(2026) 302 final).

azartspēļu un izložu nodokli). Tomēr papildu ieņēmumus no šiem nodokļiem ir būtiski atsvērusi 2025. gada darbaspēka nodokļu reformas ieņēmumus samazinošā ietekme.

- (22) Saskaņā ar 2024. gada apsekojuma datiem ēnu ekonomika joprojām ir augsta, proti, 21,4 % no IKP, kas lielā mērā skaidrojams ar nedeklarēto algu (“aplokšņu algu”) lielo īpatsvaru. Lai gan Latvija īsteno pasākumus, ar ko labāk atklāt nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, piemēram, obligātu e-rēķinu sagatavošanu darījumiem un nodokļu maksātāju reitinga sistēmu, ir vajadzīgi turpmāki centieni, lai uzlabotu digitālos rīkus, veicinātu brīvprātīgu atbilstības nodrošināšanu un stiprinātu izpildes mehānismus.
- (23) Pretēji iepriekšējo gadu praksei 2026. gada budžeta sagatavošanā lielāko daļu ietaupījumu, kas tika konstatēti izdevumu pārskatīšanā, novirzīja valdības galveno prioritāšu finansēšanai. Lai gan 2026. gada process iezīmēja atzinīgi vērtējamu pieejas maiņu, Latvija varētu būt ieguvēja no šīs prakses turpmākas institucionalizācijas turpmākajos budžetos, kā arī no izdevumu pārskatīšanas tvēruma un vērienīguma paplašināšanas. Turpmāki pasākumi, ar ko īstenot uz sniegumu balstītu budžeta izstrādi, arī var palīdzēt stiprināt publisko izdevumu kvalitāti un efektivitāti.
- (24) Joprojām ir būtiski sistemātiski, jēgpilni un savlaicīgi iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības, sociālos partnerus, pilsonisko sabiedrību un citas attiecīgās ieinteresētās personas, lai nodrošinātu plašu līdzdalību Savienības finansēšanas instrumentu sekmīgā īstenošanā, kā arī Eiropas pusgada kontekstā.
- (25) Latvijā kohēzijas politikas programmu īstenošana, kas ietver atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Taisnīgas pārkārtošanās fonda (TPF), Eiropas Sociālā fonda Plus (ESF+) un Kohēzijas fonda (KF), pārsniedz ES līmeņa vidējo tempu gan projektu atlases, gan maksājumu ziņā. Ir svarīgi saglabāt pašreizējo tempu, vienlaikus maksimāli palielinot investīciju ietekmi uz vietas. Latvija jau veic pasākumus saskaņā ar kohēzijas politikas programmām, lai veicinātu konkurētspēju un izaugsmi. Tomēr dažās jomās var būt nepieciešama intensīvāka īstenošana, tostarp tajās, kas saistītas ar liela mēroga infrastruktūru, transportu, kā arī MVU atbalsta palielināšanu reģionos ārpus galvaspilsētas. Ir būtiski nodrošināt, ka jaunās investīcijas, ko Latvija identificējusi kohēzijas politikas fondu vidusposma pārskatīšanā, jo īpaši tās, kas saistītas ar piecām Vidusposma pārskatīšanas regulā¹⁶) noteiktajām prioritātēm, tiek ātri un efektīvi īstenotas.
- (26) Latvija saskaras ar problēmām saistībā ar piekļuvi finansējumam, pētniecību un inovāciju, energoefektivitāti, ilgtspējīgu transportu, resursu pārvaldību, darbaspēka un prasmju trūkumu, sociālo aizsardzību, piekļuvi veselības aprūpei un mājokļiem.
- (27) Lai gan monetārās politikas atvieglošanas rezultātā kreditēšanas aktivitāte kopš 2024. gada ir palielinājusies, banku aizdevumos uzņēmumiem nav notikušas būtiskas strukturālas izmaiņas. Kaut arī valdības iniciatīvas ir uzlabojušas mājāsaimniecību kreditēšanas nosacījumus, jo īpaši vienkāršojot hipotekārās refinansēšanas nosacījumus, uzņēmumu aizņemšanās noteikumi lielākoties paliek nemainīgi. Latvija ir īstenojusi dažas publiskā atbalsta shēmas, galvenokārt ar valsts attīstības finanšu institūcijas ALTUM starpniecību, tostarp publisko garantiju shēmu, lielo investīciju programmu, atbalstu investīcijām zaļās pārkārtošanās jomā (piemēram, centralizētā

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2025/1914 (2025. gada 18. septembris), ar ko groza Regulas (ES) 2021/1058 un (ES) 2021/1056 attiecībā uz īpašiem pasākumiem stratēģisku problēmu risināšanai vidusposma pārskatīšanas kontekstā.

siltumapgādē un biometāna ražošanā), kā arī iniciatīvas inovācijas, ekonomikas noturības un militāro vai divējāda lietojuma produktu jomā. Ir jāpieliek lielākas pūles, lai atbalstītu uzņēmumu investīcijas digitālajā pārkārtošanā, tostarp digitālās pamatintensitātes palielināšanā. Neraugoties uz banku spēcīgo finansiālo stāvokli, joprojām pastāv stingras nodrošinājuma prasības un augstas procentu likmes, jo īpaši ārpus Rīgas. Latvijas kapitāla tirgus joprojām nav pietiekami attīstīts. Joprojām pastāv problēmas saistībā ar finansējuma iespēju paplašināšanu ārpus tradicionālajiem avotiem, par ko liecina zema akciju tirgus kapitalizācija un ierobežota paļaušanās uz biržā kotētām akcijām un obligācijām finansējuma iegūšanai. Riska kapitāla ieguldījumi atpaliek no ES vidējā rādītāja – to izvēršanu kavē vājš privātais finansējums, savukārt Latvijas pensiju fondiem ir raksturīgas ierobežotas iekšzemes investīcijas un zema peļņa. Finansējuma pieejamību varētu uzlabot, veicinot aizņēmēju mobilitāti un konkurenci uzņēmumu kreditēšanas tirgū, turpinot centienus uzlabot valsts aizdevumu un garantiju shēmas, kā arī aktivizējot kapitāla tirgus.

- (28) Latvijas zemais pētniecības un izstrādes izdevumu līmenis, jo īpaši privātajā sektorā, joprojām ierobežo inovāciju, par ko liecina tas, ka patentu pieteikumu skaits uz miljardu IKP joprojām ir mazāks par pusi no ES vidējā rādītāja. Sadarbība starp uzņēmumiem un akadēmiskajām aprindām joprojām ir ierobežota, un tas palēnina zināšanu nodošanu. Uzņēmumi ziņo par garām un sarežģītām procedūrām, sadarbojoties ar pētniecības iestādēm, savukārt pētniekiem trūkst stimulu iesaistīties lietišķos projektos. Šīs problēmas ir izraisījušas vāju produktivitātes pieaugumu, jo īpaši ārpus galvaspilsētas reģiona, ko vēl vairāk saasina zema kapitāla intensitāte un ierobežota pārdale pa nozarēm. Jaunuzņēmumu darbība atpaliek arī no Igaunijas un Lietuvas ar mazāku jaunu reģistrāciju skaitu gadā. Neraugoties uz labvēlīgo regulatīvo vidi, jaunuzņēmumu un augošo uzņēmumu ekosistēmas joprojām nav pietiekami attīstītas sadrumstalota un zema finansiālā atbalsta dēļ. Šos jautājumus risinātu stratēģiski izstrādāts finansiālais atbalsts, kuram, piemēram, būtu obligāti jānodrošina privātais līdzfinansējums vai pētnieku nodarbināšana, un progress saistībā ar augstākās izglītības reformu, lai veicinātu sadarbību ar nozarēm, –tie palīdzētu veidot spējas un veicināt inovāciju, tādējādi paplašinot iesaisti pētniecībā un inovācijā un uzlabojot produktivitātes līmeni. Ilgtermiņa politika, kuras mērķis ir palīdzēt jaunuzņēmumiem augt Latvijā un stimulēt uzņēmumu investīcijas pētniecībā un izstrādē, tostarp atbalsts pētniecības un izstrādes darbvietām privātajā sektorā, laika gaitā arī stiprinātu KFP izaugsmi ilgākā termiņā.
- (29) Latvija no atjaunīgajiem energoresursiem 2025. gadā saražoja 73 % no neto elektroenerģijas – tas ir viens no lielākajiem īpatsvaram ES, un lielāko daļu šīs izlaides veidoja hidroenerģija. Uzstādītā saules enerģijas jauda pēdējos gados ir palielinājusies, taču vēja enerģijas jauda ir palielinājusies tikai nedaudz. Ņemot vērā ierobežotās iespējas vēl vairāk palielināt hidroenerģijas ražošanu, vēja un saules enerģijas ražošanas izvēršanai ir izšķiroša nozīme, lai samazinātu pakļautību fosilās degvielas cenu svārstīgumam un atkarību no tās. Lai gan nesenās likumdošanas un regulatīvās iniciatīvas ir zināmā mērā mazinājušas tīkla pārslodzi, tīkla rindas pārvaldību varētu uzlabot, piemēram, no rindas kārtības pārejot uz pieeju, saskaņā ar kuru prioritāte tiek piešķirta īstenošanai gataviem un finansiāli dzīvotspējīgiem projektiem. Turklāt ir jārīkojas, lai samazinātu laiku, kas nepieciešams atļauju piešķiršanai atjaunīgās enerģijas projektiem. Visbeidzot, neraugoties uz pašreizējiem centieniem, varētu paātrināt atjaunīgo energoresursu paātrinātas apguves teritoriju izraudzīšanās procesu.

- (30) Latvijas elektroenerģijas patērētāji joprojām ir pakļauti cenu kāpumu svārstīgumam, jo īpaši atjaunīgās enerģijas zemas izlaides periodos, kad sistēma ir vairāk atkarīga no dārgas fosilās degvielas enerģijas ražošanas un importa, uzsverot, ka joprojām svarīgi ir veicināt nefosilus elastības risinājumus, piemēram, enerģijas uzkrāšanu un pieprasījuma reakciju. 2025. gadā ar ES finansējuma atbalstu tika pasūtītas divas akumulatoru enerģijas uzkrāšanas sistēmas, kas sāka sniegt galvenos elastības pakalpojumus. Nesenās regulatīvās izmaiņās vienkāršoja atļauju piešķiršanu līdzizvietotu enerģijas uzkrātuvju un atjaunīgās enerģijas ražošanas iekārtu projektiem. Lai sekmētu, ka patērētāji un operatori Latvijas elektroenerģijas sistēmā rada elastību, varētu darīt vairāk, piemēram, veicināt neatkarīgu mazapjoma pieprasījuma agregatoru izveidi un pāreju uz dinamiskas cenas elektroenerģijas līgumiem un izmēģināt elastības izmēģinājuma projektus ar lielākiem dalībniekiem.
- (31) Lai gan uz ēku sektoru attiecināmais enerģijas galapatēriņš pēdējos gados ir samazinājies, šis sektors joprojām ir nozīmīgs enerģijas patērētājs valstī, un ir vajadzīga turpmāka rīcība, lai sasniegtu 2030. gada renovācijas un energoefektivitātes mērķrādītājus. 2025. gadā tika īstenotas regulatīvas un likumdošanas iniciatīvas, lai paātrinātu renovācijas rādītājus, tostarp tika pārskatīti balsošanas un lēmumu pieņemšanas noteikumi daudzdzīvokļu ēkās. Tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā, ka liels skaits daudzdzīvokļu ēku ir uzbūvēts pirms 1990. gada. Energoefektivitātes atbalsta shēmas joprojām ir atkarīgas no publiskā finansējuma, galvenokārt no ES finansējuma. Latvija varētu būt ieguvēja no papildu privātā finansējuma piesaistīšanas, piemēram, piedāvājot vairāk finanšu instrumentu un riska mazināšanas iespēju, taču uz dotācijām balstītu atbalstu novirzot neaizsargātākām mājsaimniecībām. Ir jāpieliek īpašas pūles, lai veicinātu elektrifikāciju un energoefektīvu mazoglekļa tehnoloģiju ieviešanu siltumapgādē un dzesēšanā, kas veido lielāko daļu no mājokļu enerģijas galapatēriņa.
- (32) Lai gan Latvija ir veikusi pasākumus, lai dekarbonizētu transporta nozari, tā joprojām ir viens no lielākajiem siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju avotiem valstī. Autotransports 92 % apmērā ir atkarīgs no fosilajām degvielām un rada 83 % no transporta emisijām. Transporta enerģijas likums, kas tika pieņemts 2025. gada beigās un stājās spēkā 2026. gada 1. janvārī, nodrošina satvaru *RED III* mērķrādītāju sasniegšanai transporta nozarē. Privāto elektrotansportlīdzekļu izmantošana nedaudz palielinājās no 0,8 % 2024. gadā līdz 1,05 % 2025. gadā, savukārt mazas noslodzes transportlīdzekļu uzlādes infrastruktūra 2025. gadā divkāršojās, lai gan sākotnēji tā bija zema un lielas noslodzes transportlīdzekļiem joprojām ir ierobežota. Tāpēc Latvija varētu būt ieguvēja no turpmākas mazemisiju un bezemisiju transportlīdzekļu ieviešanas veicināšanas, arī attiecībā uz tās komerciālo autoparku, un no savu uzlādes infrastruktūru paplašināšanas, jo īpaši lielas noslodzes transportlīdzekļiem. Kas attiecas uz dzelzceļa transportu – lai gan 90 % dzelzceļa pasažieru pārvadājumu ir elektrificēti, kravu pārvadājumu pakalpojumi joprojām ir atkarīgi no dīzeļdegvielas, un Latvijas kopējā dzelzceļa elektrifikācija ir tikai 14 % salīdzinājumā ar vidējo pārklājumu ES 57 % apmērā. Paredzams, ka “Rail Baltica” pabeigšana stratēģiski integrēs Latviju ES dzelzceļa tīklā un ievērojami uzlabos dzelzceļa pārklājumu, vienlaikus atvieglojot pāreju no autoceļiem uz dzelzceļu un tādējādi atbalstot transporta radīto SEG emisiju turpmāku samazināšanu.
- (33) Latvija saskaras ar problēmām pārejā uz aprītes ekonomiku, un tās resursu produktivitāte pašlaik ir aptuveni puse no ES vidējā rādītāja. Latvija ir ievērojami samazinājusi SEG emisijas apstrādes rūpniecībā, bet Latvijas apstrādes rūpniecības energointensitāte joprojām ir viena no augstākajām ES. Lai gan Latvija ir uzlabojusi savu atkritumu apsaimniekošanas sistēmu – 2025. gadā ieviešot tekstilizstrādājumu

dalītu savākšanu un 2026. gadā ieviešot e-cigarešu depoziņa sistēmu – un tai ir labs konkrētu atkritumu plūsmu (plastmasas iepakojuma, būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu) reciklēšanas rādītājs, tās apritīgo materiālu izmantošanas rādītājs 2024. gadā bija tikai puse no ES vidējā rādītāja (6,8 % salīdzinājumā ar 12,2 % ES), tāpēc tā varētu būt ieguvēja no turpmākiem uzlabojumiem. Gandrīz puse no sadzīves atkritumiem Latvijā joprojām tiek nosūtīti uz atkritumu poligoniem. Latvija nav uz pareizā ceļa, lai sasniegtu savu oglekļa piesaistes mērķi. 2020.–2023. gadā SEG emisiju pieaugums ZIZIMM nozarē ir kumulatīvs rezultāts, ko rada augstāki mežizstrādes rādītāji un augstāki koku bojāejas rādītāji nobriedušos mežos.

- (34) Ņemot vērā cilvēkkapitāla izšķirošo lomu Savienības konkurētspējas un stratēģiskās autonomijas uzlabošanā, Padome 2026. gadā ieteica dalībvalstīm rīkoties, lai steidzami risinātu tās ar cilvēkkapitālu saistītās strukturālās problēmas prasmju un izglītības jomā, kas kavē konkurētspēju. Latvijai adresētie 2026. gada ieteikumi var palīdzēt īstenot Padomes ieteikumu par cilvēkkapitālu Savienībā.
- (35) Darbaspēka un prasmju trūkums, tostarp *STEM* nozarēs, mācībspēku vidū, pētniecībā un digitalizācijā, kā arī sociālajā un veselības aprūpes nozarē, joprojām kavē konkurētspēju. Darbaspēka trūkums tādās nozarēs kā enerģijas ražošana un apstrādes rūpniecība joprojām ir augsts, un paredzams, ka nākamajās desmitgadēs tas palielināsies. Labāki darba apstākļi palīdzētu piesaistīt un noturēt kvalificētus darbiniekus, tostarp mācībspēku vidū un tādās nozarēs kā veselības aprūpe un sociālā aprūpe. Turklāt zema absolventu skaits zinātnē, tehnoloģijā, inženierzinātnēs un matemātikā (*STEM*) un darbaspēka trūkums pētniecībā apdraud Latvijas inovācijas spējas un konkurētspēju. Latvijai ir zems sniegums digitālo prasmju (īpaši digitālo pamatprasmju) jomā, kur tā ierindojas ceturtajā zemākajā vietā ES, un tas ietekmē arī MVU digitalizāciju. Neraugoties uz nesenajiem centieniem, Latvijas pieaugušo izglītības sistēma joprojām ir sadrumstalota un nav pilnībā pielāgota darba tirgus vajadzībām. Latvija varētu būt ieguvēja no ilgtermiņa plānošanas nostiprināšanas pieaugušo izglītībā, pieņemot valsts stratēģiju cilvēkkapitāla attīstībai. Aktīvu darba tirgus politiku (ADTP) un profesionālo izglītību un apmācību (PIA) varētu labāk sasaistīt ar darba tirgus vajadzībām, cieši sadarbojoties ar darba devēju organizācijām un arodbiedrībām.
- (36) Latvijā joprojām ir augsts nevienlīdzības līmenis, un ienākumu kvintīļu attiecības rādītājs palielinās no 6,28 2024. gadā līdz 6,68 2025. gadā, kas ievērojami pārsniedz ES vidējo rādītāju, proti, 4,62. Turklāt, lai gan nabadzības un sociālās atstumtības riskam pakļauto personu īpatsvars 2024. gadā samazinājās līdz 24,3 %, tas joprojām pārsniedz ES vidējo rādītāju (21 %). Nabadzības risks ir īpaši augsts neaizsargātām grupām, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēkiem, cilvēkiem ar invaliditāti un viena vecāka māsainiecībām. Tas atspoguļo sociālās aizsardzības salīdzinoši zemo segumu un zemo adekvātumu, jo īpaši attiecībā uz pabalstiem, kas ir neatkarīgi no iemaksām. Otro gadu pēc kārtas ir samazinājusies sociālo pārvedumu (kas nav pensijas) ietekme, kas jau bija viena no zemākajām ES. Kas attiecas uz personām ar invaliditāti, īpašo aprūpes pabalstu segums ir zems, un esošie pabalsti nav palielināti inflācijai atbilstīgā līmenī. Neraugoties uz dažiem neseniem pasākumiem, vecuma pensiju adekvātums joprojām ir viens no zemākajiem ES, un paredzams, ka kopējais aizvietošanas koeficients turpmākajos gados turpinās pasliktināties, ja nebūs politikas risinājuma. Sociālie pakalpojumi un ilgtermiņa aprūpe, jo īpaši aprūpe mājās, joprojām nav pietiekami attīstīta. Turklāt joprojām pastāv teritoriālās atšķirības ekonomiskajā un sociālajā attīstībā. Krievijas un Baltkrievijas pierobežas reģionus, jo īpaši Latgali, un lauku apvidus īpaši ietekmē iedzīvotāju skaita samazināšanās, zemāks

izglītības līmenis, ierobežota piekļuve veselības aprūpei un sociālajiem pakalpojumiem, kas saasina sociālās atstumtības un nabadzības riskus. Šo problēmu risināšana arī palīdzētu atbalstīt augšupēju sociālo konvergenci atbilstoši Komisijas dienestu sociālās konverģences sistēmas otrā posma valstu analīzei ⁽¹⁷⁾.

- (37) Veselības rādītāji Latvijā nav lielā mērā uzlabojušies, un valstī ir reģistrēts viens no zemākajiem paredzamā mūža ilguma rādītājiem ES, kā arī augsti novērsamas mirstības rādītāji. Neraugoties uz zināmu papildu finansējumu, zemie publiskie izdevumi veselības aprūpei joprojām kavē piekļuvi kvalitatīvai aprūpei, par ko liecina ilgais gaidīšanas laiks un lielle personīgie maksājumi ierobežotās valsts apmaksāto veselības pakalpojumu paketes dēļ. Lai gan valdība ir veikusi dažus pasākumus, lai novērstu lielos personīgo maksājumu izdevumus, tostarp paplašinājusi kompensējamo zāļu sarakstu un palielinājusi kompensācijas likmi, lielle personīgie maksājumi joprojām rada nesamērīgu finansiālu slogu mājsaimniecībām ar zemiem ienākumiem, tādējādi saasinot nevienlīdzību veselības rezultātu ziņā un izraisot augstu neapmierināto medicīnisko vajadzību līmeni visiem iedzīvotājiem. Turklāt medicīnas iestādes saskaras ar nopietnu veselības aprūpes darbinieku trūkumu, kad pieņemšanu darbā un paturēšanu darbā kavē slikti darba nosacījumi. Lielas darba slodzes novēršana, atalgojuma strukturāla palielināšana valsts veselības aprūpes nozarē un karjeras rezultātu uzlabošana varētu palīdzēt piesaistīt nozares darbiniekus. Dzīvesveida riska faktori, piemēram, pārmērīgs alkohola patēriņš, smēķēšana un zema fiziskā aktivitāte, joprojām ir galvenie iemesli, kuru dēļ veselības rezultāti ir slikti. Rezultātus varētu uzlabot, izvēršot veselības profilakses politiku, tostarp skrīningu un sabiedrības veselības kampaņas.
- (38) Latvijas dzīvojamais fonds joprojām ir novecojis un neatbilstīgs, jo īpaši energoefektivitātes ziņā, jo ieguldījumi gadiem ilgi ir bijuši nepietiekami, un liels skaits daudzdzīvokļu ēku ir būvēts pirms 1990. gada. Tas rada finansiālu spiedienu uz mājsaimniecībām, īpaši ņemot vērā pieaugošās enerģijas izmaksas. Liela reģionālā un sociālekonomiskā nevienlīdzība ierobežo mājokļu attīstību un renovēšanu, jo īpaši ārpus Rīgas. Turklāt īres tirgus un sociālo mājokļu tirgus joprojām nav pietiekami attīstīts. Piekļuve sociālajiem mājokļiem galvenokārt tiek nodrošināta, pamatojoties uz ienākumu līmeni, un nav labi pielāgota personu ar invaliditāti vajadzībām. Pieeja “mājoklis vispirms” nav pietiekami attīstīta, un tā attiecas tikai uz Rīgas reģionu. Kopumā bezpajumtniecība joprojām ir pastāvīga sociāla problēma, un valsts politikā tā netiek pietiekami risināta. Kvalitatīvu un cenas ziņā pieejamu mājokļu trūkums kavē darbaspēka mobilitāti un sociālo labklājību. Latvija ir īstenojusi dažas shēmas, lai atbalstītu cenas ziņā pieejamu mājokļu būvniecību reģionos, galvenokārt ar valsts attīstības finanšu iestādes ALTUM starpniecību, taču ir jāpieliek lielākas pūles, lai paplašinātu sociālo mājokļu fondu un uzlabotu mājokļu kvalitāti un piemērotību, tostarp veicot renovāciju un uzlabojot energoefektivitāti, jo īpaši ārpus galvaspilsētas reģiona.
- (39) Ņemot vērā ciešās savstarpējās saiknes starp eurozonas dalībvalstu tautsaimniecībām un to kolektīvo devumu ekonomiskās un monetārās savienības darbībā, Padome eurozonas dalībvalstīm 2026. gadā ieteica rīkoties, tai skaitā izmantojot ANP, lai īstenotu 2026. gada ieteikumu par eurozonas ekonomikas politiku. Attiecībā uz Latviju 1. ieteikums palīdz īstenot pirmo, otro un trešo ieteikumu par eurozonu, 2. ieteikums palīdz īstenot ceturto ieteikumu par eurozonu, 3. ieteikums palīdz īstenot septīto,

¹⁷ SWD(2026) 122 – Otrā posma valstu analīze par sociālo konvergenci saskaņā ar sociālās konverģences sistēmu (SCF), 2026.

devīto un desmito ieteikumu par eurozonu, 4. ieteikums palīdz īstenot septīto ieteikumu par eurozonu un 5. ieteikums palīdz īstenot piekto ieteikumu par eurozonu,

AR ŠO IESAKA Latvijai 2026. un 2027. gadā rīkoties šādi.

1. Turpināt ievērot neto izdevumu maksimālos pieauguma tempus, ko Padome ieteica 2025. gada 21. janvārī, un vienlaikus izmantot valsts izņēmuma klauzulā paredzēto elastību aizsardzības izdevumu palielināšanai. Stiprināt aizsardzības gatavību, vienlaikus nodrošinot izdevumu efektivitāti un pakāpeniski pielāgojot budžetu, lai uzturētu strukturāli lielākus aizsardzības izdevumus. Nodrošināt, ka visi pasākumi, kas veikti, lai mazinātu enerģijas cenu kāpuma ietekmi, ir pagaidu pasākumi, kas vērsti uz neaizsargātu mājāsaimniecību aizsardzību vai energoietilpīgu uzņēmumu vajadzību risināšanu, saglabā stimulus taupīt enerģiju, vienlaikus nodrošinot, ka to fiskālās izmaksas ir saderīgas ar saistībām saskaņā ar ES fiskālo sistēmu. Nodrošināt, lai publiskās finanses spētu absorbēt strukturālo izdevumu vajadzības, tostarp aizsardzības un noturības pret hibrīdapdraudējumu, veselības aprūpes un sociālās aizsardzības jomā; tas būtu izdarāms, piemēram, nodokļu bāzē plašāk iekļaujot avotus, kas mazāk kaitē izaugsmei, veicinot pasākumus, ar ko oficiālajā ekonomikā integrēt neoficiālu vai nedeklarētu darbību, un ieviešot praksi novirzīt izdevumus uz prioritārām jomām, kas noteiktas publisko izdevumu pārskatīšanā, vienlaikus paplašinot to tvērumu un vērienīgumu.
2. Nodrošināt saskaņā ar Atveseļošanas un noturības mehānismu īstenoto reformu un investīciju nepārtrauktību. Saglabāt īstenošanas tempu kohēzijas politikas programmās, kohēzijas politikas satvara vidusposma pārskatīšanā attiecīgā gadījumā balstoties uz pārdali stratēģiskajām prioritātēm un elastības iespējām. Risināt unikālās sociālekonomiskās, drošības un civilās sagatavotības problēmas, kas jo īpaši skar reģionus pie ES ārējās austrumu robežas.
3. Uzlabot mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi finansējumam, turklāt arī ārpus galvaspilsētas reģiona, tostarp stimulējot konkurenci finanšu nozarē un attīstot kapitāla tirgu. Atvieglot uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, digitalizāciju. Veicināt privātās investīcijas pētniecībā un inovācijā, tostarp stiprinot sadarbību starp uzņēmumiem un akadēmiskajām aprindām, samazinot administratīvo slogu publiskā un privātā sektora partnerībās un atbalstot pētniecības komercializāciju un inovācijas izvēršanu.
4. Turpināt atjaunīgās enerģijas izvēršanu, piemēram, uzlabojot atļauju piešķiršanas procesu, izraugoties paātrinātas atjaunīgo energoresursu apguves teritorijas un veicinot nefosilas elastības risinājumus. Palielināt ēku energoefektivitāti un dekarbonizāciju. Paātrināt transporta dekarbonizāciju, tostarp paātrinot "Rail Baltica" pabeigšanu. Vairo resursefektivitāti un sekmēt pāreju uz aprites ekonomiku, izmantojot ekoinovāciju un ilgtspējīgu resursu pārvaldības praksi.
5. Novērst darbaspēka un prasmju trūkumu, tostarp mērķtiecīgi pilnveidojot pieaugušo prasmes un pārkvalificējot tos, lai apmierinātu darba tirgus vajadzības un uzlabotu darba apstākļus. Stiprināt sociālo aizsardzību, lai mazinātu nabadzību un nevienlīdzību, tostarp uzlabojot vecuma pensiju adekvātumu un piekļuvi kvalitatīviem sociālajiem pakalpojumiem. Stiprināt veselības aprūpes sistēmas pietiekamību un pieejamību, lai uzlabotu rezultātus veselības jomā, tostarp nodrošinot pienācīgus cilvēkresursus un finanšu resursus, paplašinot valsts apmaksāto veselības pakalpojumu paketi, samazinot pacientu personīgos maksājumus un stiprinot profilaktiskus pasākumus veselības jomā. Palielināt cenas

ziņā pieejamu mājokļu un sociālo mājokļu pieejamību un kvalitāti, jo īpaši ārpus galvaspilsētas reģiona.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*